

Vissariono Žodis – Mažoji smiltelė

Dievo vaikai!

1. Atėjo laikas žmonijai žengti pirmąjį žingsnį Tikrojo Tobulumo keliu. Tai - didis laikmetis.
2. Nes jis atves į neregėtas aukštumas arba į neregėtą nuopuolį.
3. Nesižvalgykite į kitų darbus ir būkite vertas savo darbų šeimininkais!
4. Žmonija patraukė tiesiu keliu į prapultį.
5. Tačiau dabar jūs pasiekėte tą vietą, nuo kurios tik viena vienintelė šio lemtingo kelio atšaka veda link Tikrojo Tobulėjimo.
6. Inercijos dėsnis, būdingas gausingai visuomenei, nūnai suvaidins lemtingą vaidmenį.
7. Jei praeisite šią atšaką, netolimijoje ateityje jūsų gyvenimo linija nutrūks.
8. Ką tuomet pasakysite apie likimus mažų vaikelių, kurie dėl neva protingesnių suaugusiųjų šalčio praras savo ateitį?
9. Nuo šiol žmonija pasidalins į Šviesos ir tamsos jėgas. Trečio kelio nebus.
10. Stovintys nuošalyje ir svarstantys apie Mokymo veiksmingumą tampa blogio nešėjais. Nes pasyvumas Apreiškimo metu atneša tik priešpriešą.
11. Jėgos karalija, kurioje nuo pat pradžių vystosi žmonija, jau baigia savo gyvenimą.
12. Kitas lygis, kuriuo tekės žmonių buities upė, yra kokybiškai aukštesnė žmonijos pakopa.
13. Tai bus Sielos Karalystė, jums žinoma iš Šventojo Rašto kaip Dievo Karalystė.
14. Dabar jėgos pasaulis žengia į priešmirtinę agoniją, kurios metu žmonių esybė pagreitintai grįš į laukinę būklę.
15. Rusijos Žemei Viešpats skyrė didžią misiją, todėl šiame krašte jėgos agonija įgis labai raiškių bruožų.
16. Atšiaurumas ir menkystė yra tos pinklės, kurių link patrauks didžiuma žmonių.
17. Nuoėjimo į šias pinkles neapsaugos ir didelis išsilavinimas,
18. Nes žmogaus kokybė nepriklauso nuo techninių žinių gausos.
19. Žmonijos proto tobulumas nematuojamas mokslo ir technikos srities laimėjimais.
20. Nesvarbu, ar esi gerai materialiai apsirūpinęs, ar užimi aukštą padėtį visuomenėje, būdamas skurdžios sielos teliksi padaru, bet ne mūsų Žemės Motinėlės garbingu sūnumi.
21. Perėjimas į Sielos Karalystę įmanomas tik pasiekus reikiamą dvasinio pakilimo lygį, kuris šiuolaikinės žmonijos yra itin smukęs.
22. Kelias per jėgos karaliją vedė žmoniją į susinaikinimą.
23. Todėl jau daug anksčiau iškilo būtinybė atskleisti žmonijai Apsijungimo Pagrindus.
24. Pasauliui buvo apreiktos keturios pagrindinės religijos: Daoizmas, Budizmas, Krikščionybė ir Islamas.
25. Lyginant su kitais pasauliais, Aukščiausiasis žmonėms suteikė nepalyginamai didesnes vystymosi galimybes.
26. Dėl didžiųjų dvasinių vertybių žmogus tapo unikaliu, atitinkmens neturinčiu Visatos kūrinium.
27. Tačiau šiuo turtu reikia sumaniai naudotis, nes galima ne tik pakilti į neregėtas aukštumas, bet ir nugarmėti nebūtin.
28. Jėgos karalija paveikė žmonių vystymąsi, o žmogus nėra mašina, kurios eigą galima pakeisti.
29. Todėl matydamas baigtį, kurios link teka pagoniškos pasaulėžiūros napaprastai suskaidytų žmonių gyvenimo tekmė, Viešpats sudėjo Susijungimo į Vieningąją Tautą Pagrindų pamatus.
30. Išsigelbėjimas žmonijai negali būti duotas paskutinę minutę prieš žūtį.
31. Nes kuo gausesnė visuomenė, kuriai ruošiamas Išsigelbėjimas, tuo daugiau laiko reikia jam suvokti.
32. Dėl šios priežasties, bet kuris didis sumanymas rengiamas iš anksto, o kad jis išliktų, būtina atsižvelgti į nūdienos proto skurdumą.
33. Jauna žmonija negalėjo priimti Tiesos apie savo vystymosi esmę, srūvančio per penkis Pradus: ŽEMĘ, VIENINGĄJĮ ir GYVYBĖS ENERGIJĄ, DIEVĄ – SŪNŪ ir ŠVENTĄJĄ DVASIĄ.
34. Tai penki didieji Pradai, ir be harmonijos su jais niekas negalės kilti link Tobulybės Viršūnių.
35. Žmonių formavimosi pradininke tapo Žemė, suklestėjusi pagonybėje.
36. Kaip ir kiekvienas kūdikis, pradžioje sekantis savo motiną, taip ir jauna žmonija pirmiausiai sekė Motinėle Gamtą.
37. Tačiau neišvengiamai žmonės ėmė priskirti savo garbinimo objektams individualių bruožų, tai lėmė dar didesnę ir tvirtesnę žmonių susiskaidymą.
38. Kadangi kiekviena šeima tikėjo tik savuoju Globėju, kitus laikydama mažiau reikšmingais.
39. Tais senais laikais buvo dedami pirmieji akmenys tiesiant didįjį Dvasinio Pakilimo Kelią.
40. Pagonybės išraiškų įvairovė neturėjo ypatingos reikšmės. Svarbi buvo pati esmė – Gamtos garbinimas.
41. Toliau Viešpats ruošė žmogaus protą *vienatinio* Dievo priėmimui, tačiau žmonės nepajėgė tuo pačiu metu priimti ir plėtoti Tiesos apie Vieningumą.
42. Kadangi klestėjimo žiedus bekraunanti jėgos karalija nebuvo palanki dirva Vieningajai Tautai gimti.
43. Todėl Tiesa apie Vieningumą buvo padalinta į keturis Pradmenis, kurių kiekvienas davė pradžią naujam religiniam Mokymui Žemėje.
44. Tiesos buvo paskelbtos toms tautoms, kuriose galėjo pilniau plisti ir klestėti, suburdamos į savo šeimą, nepaisant kalbinių skirtumų, daugybę kitatikių.
45. Daugelį amžių gyvuoja šios religijos, nesuvokdamos, jog yra vieno medžio dalys –
46. Medžio, kuriame glūdi Vieningos Religijos esmė.

Vissariono Žodis – Mažoji smiltelė

47. Šią esmę sudaro didžiosios Aukščiausiojo Pasaulio Paslaptys: Vieningasis ir Gyvybės Dvasia, Dievas - Sūnus ir Šventoji dvasia.
48. Paslaptis, kurios iki šiol neturėjo žinoti nė vienas žmogus Žemėje.
49. Ši nežinia neišvengiamai sukėlė painiavą bei pasidalinimą dvasiniame pasaulyje.
50. O dabar, mano Dangiškajam Tėvui leidus, atskleisiu jums Paslaptis, kurios buvo užsklęstos nuo žmogiškojo proto, nes tam metas dar nebuvo atėjęs.
51. Skaitykite ir įsidėmėkite. Tai - jūsų būties Tiesa.
52. Nūnai jums reikia suvokti, kad Visatoje yra du didieji Pradai,
53. Nuslėptų Paslapčių apie Pradus nežinojimas vertė žmones manyti Juos esant vienu ir tuo pačiu Šaltiniu.
54. Buvo būtina saugoti didžiąją Paslaptį, nes Dangiškasis Tėvas negali dovanoti Tiesos, kuriai nors - vienai tautai, išskirdamas ją iš kitų.
55. Jis vienodai myli visus, nes visi jūs – vieno Tėvo vaikai.
56. Ir tol kol žmonės Žemėje yra labai atitolę ir nesugeba susiėmę už rankų eiti vienu Keliu, Tiesa niekam nebus duota,
57. Nebus duota, kad ilgainiui įvairiose šalyse neapsineštų įvairiausiomis dumblo apnašomis, atsirandančiomis dėl tam tikrų žmogaus kūrybinių sugebėjimų, ir neprarastų savo neliesto [pirminio] grožio bei vertės.
58. Perpraskite, Dievo vaikai, didžią Paslaptį – Visatos Kūrėjas ir jūsų Dangiškasis Tėvas nėra vienas ir tas pats Šaltinis.
59. Kad suvoktumėte tarp Jų egzistuojantį skirtumą, įsivaizduokime Gėlę. Yra šaknis, iš kurios auga Materialiosios Amžinybės Stiebas ir ant kurio kartą išsiskleidė stebinantis nepakartojamas Žiedas, sklaidžiantis naujos Amžinybės Dvelksmą.
60. Visatos Šaknimi tapo Vieningasis, arba, kaip Jį vadina Rytuose, Absoliutas.
61. Jis yra didysis Visatos ir viso ko joje esančio Tėvas. Jis yra Materialiosios Būties Tiesos Pradžia ir Gyvybės Dvasios Šaltinis (materialios gyvybinės jėgos).
62. Vieningasis - Tėvas Didingųjų Moteriškųjų Pradmenų, kurie yra Planetos, Mėnuliai ir Žvaigždės;
63. O kadangi Jis neturi dvasinio audinio, tai Jame nėra nei gėrio nei blogio.
64. Tačiau Vieningojo dėka vystosi visas Visatos Protas.
65. Nuostabiu Palaimingu Žiedu Visatoje žmogui yra Dangiškasis Tėvas. Jis yra Didysis žmonių sielų Tėvas ir Vieningojo Sūnus. Jūsų Dievas yra Dvasinės Būties Tiesos Pradžia ir Šventosios Dvasios (dvasinės gyvybinės jėgos) Šaltinis.
66. Jūsų Šviesiajame Tėve glūdi visas gėris, kurtas ir kuriamas Žemėje.
67. Jo Spindulingoji Esysbė užgimė susiliejus Gyvybės Dvasiai ir unikaliam Žemės-Motinėlės Širdies energijai.
68. Ši didi valanda nušvito Vienatinio Sūnaus gimimo Šviesa, tokios didybės daugiau nėra ir pakartojimo nebus.
69. Sulaukęs brandos ir Savo Šlovės, palaimintas Vieningojo, Dievas-Sūnus ėmėsi Savo vaikų gimties, į žmogišką kūną įausdamas unikalų ypatingos paskirties dvasinį audinį.
70. Sykiu leisdamas savo vaikams Būties Akivaizdoje atskleisti dvasinius lobius ir eiti tobulėjimo keliu, kuriuo dar niekas nebuvo žengęs, o tai sukėlė tam tikrų sunkumų.
71. Tačiau Viešpats kantriai, iš laikmečio laikmetin, kęsdamas keiksmus ir nepasitenkinimą, veda neišmanėlius vaikus link Tobulybės Viršūnių, siųsdamas jiems Šventąją Dvasią.
72. Šventoji Dvasia yra Maloninga Jėga ir tam tikra išmintis, Dievo siunčiama ir įeinanti į išrinktąjį kūną, kad šio kūno veiksmis žmonių tarpe kurtų Dievui patinkančius darbus.
73. Gyvybės Dvasia, sklaidžiama Vieningojo, persmelkdama žmogaus kūną, jame palaiko energijos, tekančios tam tikra tvarka ir maitinančios visus kūno vidaus organus, cirkuliaciją.
74. Pirmosios tiesos, kurioms reikėjo atskiros plėtojimo, yra iš vienos pusės neatskleistų žmogaus galimybių atvėrimas ir išstobulinimas harmonijoje su Vieninguoju, o iš kitos – šventumas ir begalinis tikėjimas Dievu. Jos atitinkamai pasidalino tarp Rytų ir Artimųjų Rytų.
75. Pirmosios dvi Tiesos, apreikštos žmonių giminei, talpino Šventosios Dvasios ir Gyvybės Dvasios galių Paslaptis.
76. Šventosios Dvasios paslapties supratimas davė pradžią Budizmui ir Induizmui.
77. Šiose religijose Šventosios Dvasios galia pasireiškėdavo Dievo nužengimu pas žmones vienos ar kitos Būtybės arba kokio nors Didvyrio iš žmonių tarpo pavidalu.
78. Gyvybės Dvasios paslaptis davė pradžią Daosizmui.
79. Jos esmėje glūdėjo kuo pilnesnis Vieningojo energijos panaudojimas ir gebėjimas nesipriešinti Didžiajam Judėjimui.
80. Kitos dvi Tiesos, apimančios Vieningojo ir Jo Sūnaus Slėpinys, buvo apreikštos vėliau, kuomet žmogiškasis protas pajuto joms reikmę.
81. Dievo Sūnaus Slėpinys davė pradžią Krikščionybei.
82. Vieningojo Slėpinys pasėjo Islamo Mokymą ir daug anksčiau - Judaizmą.
83. Kiekviena šių religijų savo Tiesas skelbė pagal tuometinį supratimo lygį, todėl jose prisivėlė klaidinančių trūkumų, kuriais beviltiškai remiasi ateistai. Bet jų valanda išmušė.
84. Vieningasis siuntė Daoizmą, Budizmą ir Islamą žmogaus sąmonės lygmeniu,
85. Nes nuo tada, kai Dangiškasis Tėvas su ypatingais ketinimais įkvėpė dvasinį audinį į žmogiškąjį kūną, žmonija patraukė jokiam Visatos Protui nebūdingu keliu. Tai stipriai suglumino visus stebėtojus, esančius greta Žemės Motinėlės paviršiaus.

86. Žmogus, eidamas nežinomą keliu, galėjo lengvai pulti į chaosą, darydamas begalę klaidų, už kurias neišvengiamai yra baudžiamas.
87. Visatos Protas daugelį amžių bando padėti žmogui ištiesinti jo vystymosi kelią.
88. Nežemiškasis Pasaulis stebėdamas žmonijos vystymąsi, sykį priėjo išvadą, kad žmogui būdingas dvasinis vystymąsis, bet jokiais būdais ne mokslinis-techninis. Ir ėmė tai savaip įtakoti žmogaus vystymąsi.
89. Apie tai, kad žmonija turi savo Dievą, Nežemiškasis Protas galėjo suprasti tik tirdamas žmonių gyvenimą, kuomet savo laiku suvokė, kad žmonių giminę kažkas rūpestingai ir kantriai veda.
90. Nežemiškasis Protas neturi jokio ryšio su Dangiškuoju Tėvu, lygiai taip pat niekas už Žemės ribų neturi dvasinio audinio.
91. Jūsų Tėvas niekada neskelbia savo Dieviškųjų ketinimų, nes Jis – Tiesa, o Tiesai nereikalingas papildomas apmąstymas.
92. Todėl apie Kelią, kurį Jis ruošia žmonių giminei, Visatoje nežino niekas.
93. Iš to kilo Jos savaime suprantamos natūralios pastangos atvesti žmogų į dvasingumą per sąmonę, ir didžiai išsivystę pasauliai perdavė į Žemę nuo Vieningojo įvairiausių pratimų, neva vystančių dvasingumą, bei daugybę protingų minčių, turėjusių atvesti į dvasingumą.
94. Tokiu būdu *žmogaus sąmonei* ir buvo apreikšti pagrindiniai dvasiniai keliai, sukūrę pasaulines kultūras.
95. Dangiškasis Tėvas davė pradžią tik vienam tikėjimui. Jo esmė – *žmogaus siela*, ir šį tikėjimą dėl neišvengiamos klaidos žmonės pavadino Kriščionyste.
96. Taip iš aukštybių buvo siunčiamas Vieningasis Tikėjimas, turėjęs sujungti visus dvasinius kelius Meilės ir Dvasinės Tiesos Šviesoje, jam pavadinimas nereikalingas.
97. Tačiau jėgos klestėjimo epochoje, kai žmonės buvo ypač primityvūs, siela neturėjo sąlygų pilnaverčiai vystytis.
98. Todėl, Viešpaties Valia, Kriščionybės raida turėjo plėtotis dviem Plyksniais.
99. Ir todėl prieš du tūkstančius metų turėjo būti sudėti tikėjimo pamatai, paliekant laiko jam išplisti po visą Žemę.
100. Dabar žmonės priartėjo prie naujos vystymosi pakopos.
101. Reikiamas kiekis derlingos žemės jau pasiruošęs priimti Tiesos grūdus, kad juos užauginus, kiekvienas jų subrandintų daugybę vaisių.
102. Tai padės žmonijai pereiti Suklestėjimo vartus ir įžengti į naują Sielos Karalystės pasaulį. 103. Nauja Dievo Sandora su žmonių gimine atves į Tiesą, kuri paruoš ir apvalys žmonių sielas.
104. Tai Paskutinysis Testamentas, kurį pareiškiu jums nuo mane Atsiuntusiojo, kad Kriščionybės formavimasis baigtųsi Vieningosios Religijos sukūrimu Motinėlyje-Žemėje.
105. Dabar jums atskleidžiamos paslaptys apie Dieviškosios Šlovės esmę ir velnio užgimimą; apie kelius vedančius į sielos išgelbėjimą ir apie jos pražūtį; apie sielų persikėlimą ir daugelį paslapčių, kurios žmogaus protui buvo nepasiekiamos.
106. Šių dienų sąmonei bus nesunku suvokti, kad žmogaus siela negali egzistuoti ir vystytis vieniems pagal indų tradicijas, kitiems – pagal musulmonų. Sielos būties dėsnis visiems yra vienas ir tas pats, o dabar atėjo metas šį dėsnį pažinti.
107. Žmonėms negalima daugiau nežinoti šių pagrindinių slėpinių, nes augantis netikėjimas ir siekimas savaip suvokti esamas paslaptis skaitina vis labiau plisti šaltį, pridengtą gėrybių skraiste.
108. Tai, ką jums skelbiu, sukels didelį sąmyšį žmogaus sąmonėje. Deja, tikinčiųjų tarpe nepasitenkinimo audra pasieks didžiausias aukštumas.
109. Tačiau kas jums sakė, jog jūs turite teisę aiškinti ir nustatinėti jūsų Tėvo būsimus veiksmus? Jei Jis ko nesakė, tai dar visai nereiškia, kad Jis to nedarys.
110. Maži vaikai ne viską gali žinoti.
111. Apie Antrąjį Atėjimą iš debesų pasakyti buvo būtina, kad atėjus paslapčia Mano Tėvo numatytu laiku, lengva būtų atskirti apsimetėlius ir atpažinti tikruosius Viešpaties vaikus.
112. Kaip gi turėtų pažinti žmonės Atėjusį iš Dievo: pagal Jo rodokus ženklus, pasikliaudami savo protu, ar pagal tai, ką spinduliuoja Jo širdis?
113. Nėra gero medžio, vedančio blogus vaisius; ir nėra blogo medžio, vedančio gerus vaisius.
114. Kiekvieną medį atpažinsite pagal jo vaisius, nes neskiname figų nuo kryklės, o vynuogių nuo krūmokšnių.
115. Jei Šeimininkas ateis į Savo namus su perkūno griausmais ir ugnies liepsnomis, visi jo vergai, išvydę ženklus, sušuks: “Mes tikime, mes laukėme!”
116. Tarp jų bus ir griaustinio pažadintieji, nelaukę savo šeimininko.
117. Tačiau Šeimininkas ateis slapta, kad pamatytų kiekvieno tikrąjį veidą, didžiųjų ženklų nepakeistą ir nespėjusį paslėpti godaus veidmainio veido.
118. Šeimininkas ateis tyliai ir, atsisėdęs prie Savo namo slenkščio, lies gaivinančią versmę, srūvančią iš Jį Atsiuntusiojo.
119. Visi turintys didžią širdį ir trokštantys Dangiškojo Tėvo Gaivos, ateis ir numalšins troškulį. Jų siela pajus tai, kas yra iš Tėvo.
120. Į juos, siekdamas išgelbėti žmonių giminę, Dievas deda paskutinę viltį.
121. Palaimintas dabar bus tas, kuris pasaulio sumaištyje ir didžiame sielos skurde, nepraeis pro savo siekiamą tikslą.

Vissariono Žodis – Mažoji smiltelė

122. Paskutinis Testamentas jums duotas kritiniu vystymosi metu. Jis apreikštas, kad įvyktų didysis Šventas visų egzistuojančių religijų Apsijungimas.
123. Paskutinis Testamentas padės atverti užsidariusias sielas, pagirdyti trokštančius ir surinkti į Vieningą Šventą Prieglobstį iškrikusius Dievo vaikus.
Po to jauna žmonija įžengs į Brandos kelią.
124. Prisiminkime padavimo apie Babilono bokšto statybą – paslaptį, kuri, deja, neteisingai buvo jūsų suprasta.
125. Ji jums bylojo, kad įvairiakalbė tauta nepajėgi sukurti nieko reikšmingesnio, nes įvairiakalbiškumas skatina susikaldymą.
126. Paskutinis Testamentas leis visiškai atsiverti jūsų sielai ir deramai susijungti su Dievu, anksčiau to padaryti buvo neįmanoma.
Jei to netroštate likite ten kur esate.
127. Paskutiniojo Testamento paskirtis – Išgelbėti tuos vaikus, kurie pajėgūs peržengti Dievo Karalystės Vartus.
128. Tai bus žmonės, siekiantys susivienyti, kad galėtų vieningai susitelkę be galo atiduoti savo sielos šilumą pasauliui, ir galintys išgyventi Motulės-Žemės skausmą.
Jei jaučiatės šiems Dievo vaikams svetimi, likite ten, kur esate.
129. Paskutinis Testamentas reikalauja tam tikrų mąstymo sugebėjimų. Nes tai be galo svarbu pereinant į kokybiškai aukštesnę žmogaus minties pakopą, kuri būtina žengiant į Dievo Karalystę.
130. Tačiau jeigu norite likti dviejų tūkstančių senumo mąstymo lygmenyje, likite ten kur esate.
131. Savo laiku jums buvo pasakyta, kad Dievo Karalystę prilyginsiu raugui, kurį moteris sumaišė į tris saikus miltų, kad viskas įrūgtų.
132. Tai yra Trijų Testamentų, kuriais buvo siekiama atvesti Dievo vaikus į Dangiškąją Karalystę, paslaptis: Senasis Testamentas, Naujasis Testamentas ir Paskutinis Testamentas.
133. Kurie apreiskia Vilties, Tikėjimo ir Meilės slėpinius.
134. Daugelis nūnai religiją klaidingai laiko kažkuo papildomu žmogaus gyvenimo kelyje.
135. Iš tiesų sakau jums: religija yra sielos vystymosi menas.
136. O siela yra paties žmogaus esmė,
137. Vadinasi, religija yra visapusiško žmogaus tobulėjimo menas ir visų menų vystymosi pagrindas.
138. Ir nebandykite rodyti į vieną ar kitą tam tikro Mokymo trūkumą.
139. Atminkite! jie buvo siūsti atsisžvelgiant į to meto mąstymo lygį.
140. O dabar jums duotas naujas Kelias ir Viešpats nori, kad jūs sąmoningai, o ne baimės ir stebuklų vedami, eitumėte į religiją.
141. Tad nebus iš Dievo stebuklų, bet bus duota paskutinė galimybė išgelbėti savo sielą.
142. Ir štai atėjo metas, kai jūsų Dangiškasis Tėvas nukreipė Savo Žodį į jūsų ausis. Jums teliema suvokti šį Žodį.
143. Ir lai neišsipildo dar kartą Izaijo pranašystė: “Ausimis klausys ir nesupras; akimis žiūrės ir nematys;
144. Nes šių žmonių širdys sugrubusios: ir ausimis sunkiai girdi, ir akis savo užmerkę...”
145. Žodis, kurį dabar girdite yra Teismo Žodis.
146. Taip buvo numatyta prieš du tūkstančius metų, kai buvo sakoma, jog duosiu jums Žodį, kuris teis jus paskutinę dieną.
147. Tad priimkite jį garbingai, tuščiai nepiktžodžiaudami, ko ir taip kupinos jūsų mintys!
148. Žmogus nuo gyvūno skiriasi tik dvasiniu pasauliu.
149. Jei žmogus dvasiškai nesivysto, yra panašus į gyvūną, tačiau turėdamas jam dovanotus gabumus jis gali padaryti nepalyginamai daugiau bėdų, kurias akivaizdžiai matome apsidairę aplink.
150. Žmonių sielos persismelkę šalčiu, sutinkamu kiekviename žingsnyje.
151. Didžiausią visiško žlugimo grėsmę kelia tai, jog šaltis prasiskverbė į vaikų ir senelių namus, mokyklas, ligonines ir netgi šventoves.
152. Sužvarbusių sielų šaltis taip sustiprėjo, kad dabar žmogaus protas ima aptemti,
Tai Motulei-Žemei suteikia nepakeliamas kančias.
153. Nes Žemė - gyva ir jaučia kiekvieną jūsų: jaučia, kaip savo kojomis trypiate Jos kūną.
154. Žemė kentėdama vis didėjančias kančias, pradės gintis,
155. Ji baus jus baisiomis ligomis ir griaus jūsų statinius.
156. Kiek gi dar bus aptemęs žmogaus protas?
Žmogus, kurio sielą stingdo šaltis, negali savo vaikui duoti nieko, išskyrus tokį patį šaltį. Ar protingai elgiasi visuomenė, piktindamasi augančiu pykčiu ir melu, jei pati ruošia dirvą šioms piktžolėms augti?
157. Apsidairykite aplink!
Pasaulis, kuriame gyvena jūsų kūnas, Namai, davę jums gyvenimą, tapo išniekinti žmogaus rankomis.
158. Kūno siekimas praturtėti gimdo beribį šaltį –
159. Šaltį, naikinantį retkarčiais jumyse išdygstančius gležnus želmenis.
160. Įsiklausykite į savo sielą! Nejau jūs nejaučiate kylančio šalčio, o gal jau daigai jūsų sielose sunyko, užleisdami vietą nuožmiam šalčiui?
161. Žmonijos sodininkai, kuriais esti šventikai, be poilsio sėja gyvybės grūdus į žmonių sielas.
162. Tačiau regis, derlingos žemės lieka vis mažiau ir mažiau, o gal atsainios rankos meta sėklą į dirvą, nes žmonių Motina vis labiau dejuoja savo sūnų slegiama?
163. Kur jūsų siela?
Po kokių apnašų sluoksniu nūnai ji palaidota? Pabuskite!

Vissariono Žodis – Mažoji smiltelė

164. Žemė yra vienintelė jūsų Motina.

165. Kvailai ir juokingai atrodo Motinos sūnūs, gyvenantys vienoje žemėje ir atsiskyrę tarpusavyje sienomis tik todėl, kad vienus Ji pagimdė vienoje vietoje, kitus – kitoje.

166. Vienos tautos siekimas būti aukščiau kitos yra ligoto proto požymis.

167. Prisiminkite Žodį, mokantį jus, kad jūs visi – broliai, ir kiekvienas, išaukštinęs save kitų tarpe, bus pažemintas.

168. Tol, kol gyvavo pasaulinės religijos, nuo jų kaip nuo medžių atsišakojo daug įvairiausių atšakų, Ypač Krikščionybėje.

169. Tačiau ko verta Krikščionybė, pasidalinusi į daugelį dalių, kai joms susidūrus, gausiai liejasi šaltis ir niekšybės nuo draugo draugui?!

170. Tai argi protinga, kad yra keli tos pačios Tiesos aiškinimai?

171. Iš tiesų sakau jums: atėjo laikas, kai šėtonui naudinga skleisti įvairius požiūrius į Tikrąjį Tobulėjimą.

172. Skirtingai matydami šį Tobulėjimą, jūs jo nepasieksite.

173. Didis skausmas jūsų Tėvo Veide, kai jis žvelgia į Savo vaikų, ypač tikinčiųjų beprotybes.

174. Daug žodžių šiuo metu yra parašyta apie Tikėjimą, daug postringaujama, tačiau niekas taip ir nesupranta, kad visa ši parašytų knygų gausybė sutelpta tik į dvi eilutes:

Pamilk Dievą

Ir pamilk savo artimą,

175. Nes mokantis mylėti niekuomet nepadarys to, kas prieštarautų Dievo valiai.

176. Per amžių amžius jūs saugote ir perduodate vienas kitam įsakymą, kurio per visą šį ilgą laiką dar niekas neišpildė, ir kuriuo skelbiama: “Mylėkite savo priešus, laiminkite jus prakeikiančius, nekenčiantiems jūsų darykite gerą ir melskitės už jus žeidžiančius ir varančius”.

177. Kur toji Meilė, kurią jums Dievas prisakė vykdyti?

178. Ilgą laiką, nepaisydami įspėjimų ir ženklų, kuriuos ypač pastaruoju dešimtmečiu apreikšdavo Motinėle Marija, žmonės užsispyrę ėjo bedugnės link.

179. Dabar atėjo laikas nubrėžti jūsų vystymosi ribą.

180. Kiekvienas nūnai turės suvokti, kad *laikyti* save tikinčiuoju ir *būti* tikinčiu nėra vienas ir tas pats.

181. Ir žinokite, kad nuo šiol kiekvienas tikintysis, kuris tiki ir daro nors ką netinkamo, tampa didžiausiu blogio nešėju.

Nes jis stiprina netikėjimą.

182. Tad būkite garbingais savo Didžiojo Tėvo vaikais ir išgirskite Paskutinįjį Šauksmą, skirtą jūsų sieloms!

183. Nuo šiol turite tapti negalinčiais skleisti šaltį – niekada, niekur ir jokiais aplinkybėmis jūs neturite teisės net pagalvoti apie ką nors blogai.

184. Šviesos Kelias yra siekimas atverti savo sielą ir begaliniai dalinti sielos šilumą aplinkiniams, nieko už tai nesitikint,

185. Kai stengsiesi sušildyti ir tą, kuris po to tave įžeis.

186. Tai tikrasis kelias, kuriuo eidami pradėsite statyti savo sielos Šventovės sienas.

187. Tebūnie šis Žodis jums Teismo Žodžiu, ir atsakomybė už tai, ką išgirdote, tegula ant jūsų pečių, kad paskui nesakytumėte: aš negirdėjau!

188. Nuo šiol išvyskite Dievo Šlovę, ir Meilę nušvies Pasaulį.

189. Bet vargas tam kuris pasuks į priešingą pusę.

Išmušė jų valanda.

Pabuskite ir būkite kūrėjais! Ramybė Jums.

Amen